

Балкана, който оттукъ се извива на северъ и се простира чакъ до Дунава. Берковица се намира предъ дефилето подъ вр. *Петроханъ* (1444 м.), което го свързва посрѣдствомъ шосе съ София (80 км.). Това шосе минава между вр. „*Комъ*“ (2010 м.) надъ Берковица и *Тодорини кукли* (1790 м.) на изтокъ отъ дефилето. Това е едно великолепно шосе и заслужава да се мине отъ туриста и любителя на природата.

Тукъ по настоящемъ се приготвляватъ най-добрътъ малинови сиропи. Въ околностите на града малините вирѣятъ извѣнредно много.

Отъ Берковица нагоре изъ балкана могатъ да се предприематъ богати екскурзии. Презъ последнитѣ години градътъ се посещава масово лѣте и е едно отъ добрѣтѣ и евтини лѣтовища.

Ломъ (225 км.). Гарата е непосрѣдствено до града и пристанището. Отъ гара Брусарци на линията София — Мездра — Вратца се отдѣлятъ два клона, единиятъ отъ които води за Ломъ (26 км.), а другия за Видинъ.

Ломъ преди се именуваше Ломъ-Паланка. Край него минава р. Ломъ. Намира се на дѣсния брѣгъ на Дунава. Ломъ е важно дунавско пристанище съ голѣмъ сточенъ трафикъ. Износа на повечето отъ произведенията на сев. България става чрезъ Ломъ.

Ломъ е обграденъ отъ ниви и лозя. Градътъ е свързанъ съ добри шосета съ всички околни села и София.

Хотелъ за препоръчване: „*Солунъ*“ — добъръ ресторантъ съ градина, близо до пристанището.

По цѣлото дунавско крайбрѣжие се забелѣзватъ доминирането на българското надъ румънското крайбрѣжие. Българскиятъ брѣгъ е високъ, изпъстренъ съ кичести лозя и плодородни ниви, докато отсрѣщния брѣгъ е пъленъ съ маларични блата, задъ които се простира румънската равнина, засѣта съ пшеница.

Видинъ (295 км.). Новата гара е въ самия градъ. Видинъ е последния бълг. градъ на Дунава. Намира се въ сев.